

પં. મહાયંદ્રજી કૃત—

સામાયિક ભાષાપાઠ ।

(ગુજરાતી અર્થ અને મિચ્છામિ દુક્રુડં સહિત)

અનુવાદક—

(મુનિ સુધર્મસાગરજી ઉર્ફે પં. નંદનલાલજી જૈન)

પ્રકાશક:—

મુલયંદ કસનદાસ કાપડિયા,

માલિક, દિગંબર જૈન પુસ્તકાલય-સુરત.

આવૃત્તિ ૬ થી]

વીર સં. ૨૪૬૬

[પ્રતિ ૧૦૦૦

“ જૈન વિજય ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—સુરતમાં મુલયંદ કસનદાસ
કાપડિયાએ છાપ્યું.

કિંમત—દોઢ આનો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૨૨૨૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૨૨૨ કિંમત ૦.૨૫.

ગ્રંથનામ આમચિત્ર ત્રાપા પાઠ

વર્ગિક પૃ ૩૩ : ૪૩૪

॥ श्रीबीतरागाय नमः ॥

पंडितप्रवर श्रीमहाचंद्रजी कृत—

सामायिक भाषा पाठ.

प्रथम प्रतिक्रमण कर्म.

काल अनंत भ्रम्यौ जगमें सहिये दुख भारी ।
जन्म मरण नित किये पापको वह अधिकारी ॥
कोडि भवांतरमांहि मिलन दुर्लभ सामायिक ।
धन्य आज मैं मयो योग मिलियो सुखदायक ॥१॥

अर्थ—अनंत काल संसारमां भ्रमण करी घण्टां मोटां
दुःखो सहन कर्यां, सहैव वारंवार जन्म धर्यो, मरण
याभ्यो, अने घण्टां मोटां पापो उत्पन्न कर्यां तेमज्ज करौडो
भावमां महा उत्तम न भणी शकै तेहुं सामायिक भव्युं,
तेही आवेहुं लायवान थयो के भने आवो सुखदायक
अप्रसर आव्यो. १.

(૨)

હે સર્વજ્ઞ ! જિનેશ ! કિયે જે પાપ જુ મૈં અવ ।

તે સવ મન વચ કાય યોગકી ગુપ્તિ વિના લભ ।

આપ સમીપ દ્વજૂઝ મોહિ મૈં સ્વહો સ્વહો સવ ।

દોષ કહું સો મૃનો કરો નઠ દુઃખ દેહિં જવ ॥૨॥

અર્થ—હે પરમપૂજ્ય સર્વજ્ઞ દેવ ! (ત્રિલોકના સમસ્ત પદાર્થ જાણવાવાળા) ગણધરાદિક-વન્દનીય જિનેન્દ્ર તિર્થંકર ભગવાન ! મેં જે પાપો ઉત્પન્ન કર્યાં છે, તે સંપૂર્ણ પાપો, મન, વચન અને કાયા (દેહ)ને કબજે રાખ્યા વગર કર્યાં છે, તેથી હું આપની સામે ઉભો થઈને બે હાથ જોડીને મારા દોષોની આલોચના કરું છું, તે આપ દયાનિધિ ગુણ-સાગર સાંભળો. અને તે પાપોને દૂર કરો, કારણકે તે બહુ દુઃખ દે છે ! ૨.

ક્રોધ માન મદ લોભ મોદ માયાવશિ પ્રાણી ।

દુઃખસહિત જે કિયે દયા તિનકી નહિ આણી ॥

વિના પ્રયોજન એક દોષ ત્રય ચત્ત પંચ ઇન્દ્રિય ।

આપ પ્રસાદહિ મિટું દોષ જો લગ્યો મોહિ જિય ॥૩॥

અર્થ—ક્રોધ કર્યો, માન કર્યો, મદ (અહંકાર) કર્યો, લોભ કર્યો, મોહને વશ થયો, માયાને વશ થયો, જીવોને દુઃખ થાય તેવી રીતે વર્ત્યો અને જીવોની ઉપર જરાએ પણ દયા કરી નહિ તથા ઉપયોગવિના એકેન્દ્રિય-બેધન્દ્રિય-ત્રણેન્દ્રિય-ચારેન્દ્રિય-પાંચધન્દ્રિય ભતિના જીવોની વિરા-

ધનાથી જે દોષો મારા ઉપર લાગ્યા છે, તે આપના પ્રસાદથી જલદીથી મટી જશે. ૩.

આપસમ ઇકઠૌર થાપિ કરિ જે દુઃખ દીને ।

પેઠી દિયે પગતલે દાવિકરિ પ્રાણ હરિને ॥

આપ જગતકે જીવ જિતે તિન સવકે નાયક ।

અરજ કરું મૈં સુનોં દોષ મેટો દુઃખદાયક ॥૪॥

અર્થ—ભેગા થઈને આપસઆપસમાં (અરસપરસ) જે દુઃખો દીધાં છે અને પગની ન ચે દાખીને જીવોના પ્રાણ લીધા છે, તો આપ આ દુનિયાના સર્વ જીવોના સ્વામી ત્રણ-લોકના નાથ છો, એથી આપ શ્રીમાન પ્રભુજીની સામે અરજ કરું છું, તો આપ એવાં દુઃખ દેવાવાળાં પાપોને દૂર કરશો. ૪.

અંજન આદિક ચોર મહાઘનચોર પાપમય ।

તિનકે જે અપરાધ મયે તે ક્ષમા ક્ષમા ક્રિય ॥

મેરે જે અવ દોષ મયે તે ક્ષમો દયાનિધિ ।

યહ પાટિકોળો ક્રિયો આદિ પટ્કર્મમાંહિ વિધિ ॥૫॥

અર્થ—હું જિનેશ્વર ભગવાન ! અંજનચોર જેવા અધમ અને કહી ન શકાય તેવા ઘોર પાપીના જે પાપમય અપરાધ તે આપ શ્રીમાને ક્ષમાવી દીધા, તો હવે મારાં જે પાપો થયાં છે, તે દયાના ભંડાર પ્રભુ ! આપ ક્ષમા કરો. આ પ્રમાણે શ્રાવકનાં આવશ્યક પટ્કર્મમાં આ પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કર્યું. ૫.

ઇતિ પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કર્મ.

દ્વિતીય પ્રત્યાખ્યાન કર્મ.

જો પ્રમાદવશિ હોય વિરાધે જીવ ઘનેરે ।
તિનકો જો અપરાધ મયો મેરે અઘ ઢેરે ॥
સો સબ જૂઠો હોઝ જગતપાતિકે પરસાદે ।
જા પ્રસાદતે મિલે સર્વ સુખ દુઃખ ન લાધે ॥૬॥

અર્થ—^૧ પ્રમાદને વશ થઈને જે ઘણા જીવેને માર્યા તેનાથી જે અપરાધ થયો અને મારા ઉપર પાપ લાગ્યાં, તે બધાં પાપો આપ ત્રિલોકનાથના પ્રસાદથી દૂર થાઓ, સર્વે સુખ મળે અને દુઃખ કદિ પણ ન થાઓ. ૬.

મैं पापी निर्लज्ज दया करि हीन महाशठ ।
किये पाप अघ ढेर पापमति होय चित्त दुठ ॥
निन्दुं हूं मैं बार बार निज जियको गरहुं ।
सबविधि धर्म उपाय पाय फिर पापहि करहुं ॥७॥

અર્થ—હું પાપી લજ્જા વગરનો છું, વળી દયા વગરનો બુઝ્યો માણસ છું, મેં ઘણાં મોટાં પાપોના ઢગલા કર્યા. વળી પાપબુદ્ધિથી ચિત્તમાં સાવધાન થતો નથી.

---

૧ સ્ત્રીકથા, રાષ્ટ્રકથા, ભોજનકથા, રાજકથા, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, ઝોકેન્દ્રિયવિષય, દોન્દ્રિયવિષય, ત્રીન્દ્રિયવિષય, ચતુરિન્દ્રિયવિષય, પંચેન્દ્રિયવિષય, નિદ્રા, સ્નેહ.

(૫)

હું મારા પાપોને ઘડી ઘડીમાં નિંદું ^૧ છું અને મારા
આત્માને પણ નિંદું છું, છતાં સર્વે પ્રકારે ધર્મને જાણીને
ફરીથી પાપજ કરું ^૨ છું. ૭.

दुर्लभ है नरजन्म तथा श्रावककुल मारी ॥

सत्संगति संयोग धर्म जिन श्रद्धा धारी ॥

जिनवचनामृत धार समावर्त जिनवाणी ।

तोहू जीव संघारे धिक् धिक् धिक् हम जानी ॥८॥

અર્થ—અનેક યોનિસંપન્ન આ સંસારમાં મનુષ્ય
(માણસ) ભવ પામવો અતિ દુર્લભ છે, માણસ શરીરમાં
શ્રાવક કુલ મળવું અતિ દુર્લભ છે, તેમાં સારી સંગતિ, સાફ
ઉત્તમકુળ સૌથી દુર્લભ છે, અને જૈનધર્મની શ્રદ્ધા રાખવી
એ સર્વોત્કૃષ્ટ અદુપમ રત્નમાફક દુર્લભ છે, જનધર્મ જ્ઞાતા
તથા ધાર્મિક થઈને સરસ્વતી (જિનવાણી) ને જાણવી ઘણી
દુર્લભ છે, તોપણ જીવનો ધાત કરું છું, તેથી મને
ધિક્કાર છે !! ૮.

इन्द्रियलंपट होय खोय निज ज्ञान जमा सब ।

अज्ञानी जिम करै तिसीविधि हिंसक वहै अब ॥

गमनागमन करंतो जीव विराधे भोले ।

ते सब दोष किये निन्दुं अब मन वच तोले ॥९॥

---

૧. મારાં કરેલાં કર્મોની આલોચના કરું છું. ૨. ધર્મને હિત-
કારક જાણીને પાપ કરું છું તો કર્મનો ઉદય જળવાન છે.

(૬)

અર્થ—પાંચ ઇન્દ્રિયોને વશ થઈને મારું અમૂલ્ય જ્ઞાન ખોયું, અજ્ઞાની પુરૂષની માફક હિંસકવિધિ કરી આગમન, ગમન, ચાલવા કરવામાં હીન પ્રાણીયોનો ઘાત કર્યો તે બધા દોષોની હું મન વચનથી નિન્દા કરું છું.

ભાવાર્થ—સ્પર્શેન્દ્રિય, રસનેન્દ્રિય, ઘ્રાણેન્દ્રિય, અશ્રુ-રિન્દ્રિય, શ્રોત્રેન્દ્રિયને વશ થઈ મારું જ્ઞાન ખોયું અને અજ્ઞાની પુરૂષની માફક હિંસા કરી, અને અનંત જીવોની વિરાધના કરી, તે મન વચન કાયથી આલોચના કરું છું અને તેથી હું ભય પામ્યો છું. ૯.

અલોચનવિધિ થકી દોષ લાગે જી વનેરે ।

તે સવ દોષ વિનાશ હોત તુમરે જિન મેરે ॥

બારબાર હમ માંતિ મોહ મહ દોષ કુટીલતા ।

ઈર્ષાદિક તે મયે નિન્દયે જે મયમીતા ॥૧૦॥

અર્થ—લાગેલા દોષનું વર્ણન કરવાથી જે પાપો થયેલાં છે તે પાપો આપ શ્રીમાન જિનરાજના પ્રસાદથી નાશ થાઓ. ઘડી ઘડી (વખતોવખત) મોહ, મદ, અહંકાર, વંચકતા, ઠગાઈ, ઈર્ષા વગેરેથી ઘણા ભયંકર ત્રાસદાયક દોષો થયા છે, તેની હું ભયથી નિન્દા કરું છું. ૧૦.

ઇતિ દ્વિતીય પ્રત્યાખ્યાન કર્મ.

તૃતીય સામાયિક કર્મ.

સર્વ જીવનમેં મેરે સમતાભાવ જગ્યો હૈ ।

સર્વ જિય મોસમ સમતા રાસ્તો ભાવ લગ્યો હૈ ॥

આર્ત રૌદ્ર દ્વય ધ્યાન છાંડિ કરિહું સામાયિક ।

સંયમ મો કબ શુદ્ધ હોય યહ ભાવ વધાયક ॥૧૧॥

અર્થ—હવે મને શાન્તિભાવ ઉત્પન્ન થયો છે, તેથી હું સર્વે જીવો ઉપર સમતાભાવ રાખું છું. આર્ત, રૌદ્ર બે ધ્યાનને છોડીને સામાયિક કરું છું. અને ઉત્તમ ભાવના તથા ઉત્પાદક સંયમ શુદ્ધ ક્યારે થાય એવી ભાવના ભાવું છું. આર્ત રૌદ્ર ધ્યાન ત્યાગ કરીને શુભ સંયમમાં દૃઢ ચિત્ત થઈને સર્વે જીવો ઉપર સમતા ભાવ રાખવો, તે સામાયિક છે. કષાયાદિ અશુભ પરિણામ ત્યાગ કરીને શુભ આત્મ પરિણામમાં દૃઢતા લેવી એ સામાયિક છે. ૧૧.

પૃથિવી જલ અહ અગ્નિ વાયુ ચતુકાય વનસ્પતિ ।

પંચહિ થાવરમાંહિ તથા ત્રય જીવ વસેં જિત ॥

વેદન્દ્રિય તિય ચત પંચેન્દ્રિયમાંહિ જીવ સર્વ ।

તિનસે સમા કરાહેં મુજપર સમા કરો અવ ॥૧૨॥

અર્થ—પૃથિવીકાય, જલકાય, અગ્નિકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય, એવા પાંચ સ્થાવર જીવોથી, તથા બેન્દ્રિય,

૧ સ્વમાનિ સર્વજીવાણં સર્વે જીવા સ્વમંતુ મે ।

મિત્તી મે સર્વભૂદેસુ વૈરં મજ્જં ણ કેણ વિ ॥ ૧ ॥

(૯)

ત્રણધન્દ્રિય, ચાર ધન્દ્રિય, અને પાંચ ધન્દ્રિય, એવા સ્થાવર તથા ત્રસજીવેથી ક્ષમા કરાઉં છું અને તે જીવે મારા ઉપર ક્ષમા કરે. ૧૨.

इस अवसरमें मेरे सब सप कंचन अरु तृण ।

महल ममान समान शत्रु अरु मित्रहि सप गण ॥

जामन मरण समान जाणी हम सपता कीनी ।

सामायिकका काल जितै यह भाव नवीनी ॥ १३ ॥

અર્થ—આ વખતમાં મારે સર્વ ચીજો, ઉત્તમ ખંગણા, સ્મશાન, હિતકારી મિત્ર, શત્રુ, જન્મ, મરણ વગેરે તૃણ (ઘાસ)ની માફક છે; તથા સોનું, ચાંદી પણ ઘાસની સમાન છે. આ માટે સર્વે ચીજો ઉપર ઉદાસીન પરિણામથી બધું સરખું છે. જ્યાંસુધી આ પવિત્ર દુર્લભ સામાયિક પુરું નહિ થાય; ત્યાંસુધી સમતા ધારણ કરું છું.

भावार्थ—आद्य पदार्थोથી रागद्वेष छोडीने आत्माમાં लवलीन थाઉं છું, મારા આત્માનું ચિંતવન કરું છું. ૧૩.

मेरो है इक आत्म तामें सपत जु कीनो ।

और सबै सप भिन्न जानि समता रस भीनो ॥

मात पिता सुत बंधु मित्र तिय आदि सबै यह ।

मोते न्यारे जानि यथार्थ रूप कयो गह ॥ १४ ॥

અર્થ—હું આત્મામાં લવલીન થઈને મમતા અને મોહ મમત્વ પરિણામ તજું છું તેમજ એથી બાકીના મારાથી ભિન્ન

(૬)

સોનું, રૂપું, માતા, પિતા, પુત્ર, પરિવાર, ભાઈ, મિત્ર,
શત્રુ આદિ સર્વ ચીજો ઉપર સમતાભાવ રાખીને આ
યથાર્થ રૂપ પવિત્ર જાણીને હું મારા આત્મામાં લવલીન
થાઉં છું. ૧૪.

મેં અનાદિ જગજાલમાંદિ ફાસે રૂપ ન જાણ્યો ।

એકેન્દ્રિય દે આદિ જન્તુકો પ્રાણ હરાણ્યો ॥

તે સર્વ જીવ સમૂહ સુનો મેરી યહ અરજી ।

ભવભવકો અપરાધ ક્ષમા કીજ્યો કરિ મરજી ॥૧૫॥

અર્થ—મેં અનાદિ અનન્તકાળથી સંસારરૂપી જાળમાં
ફસીને માફ પોતાનું સ્વરૂપ ન જાણ્યું અને એકેન્દ્રિય,
બેન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય જીવોના દશ
પ્રાણોનો નાશ કર્યો, તે બધા જીવો મારી આ નમ્ર વિનંતિ
સાંભળો અને જવાન્તરોમાં કીધેલા સર્વે અપરાધોને ક્ષમા કરો. ૧૬

છતિ તૃતીય સામાયિક કર્મ.

ચતુર્થ સ્તવન કર્મ.

નમું ઋષભ જિનદત્ત અજિતજિન જીતિ કર્મકો ।

સમ્ભવ ભવદુઃસ્વહરણ કરણ અભિનન્દ કર્મકો ॥

સુમતિ સુમતિદાતા તાર ભવસિન્ધુ પાર કર ।

પદ્મપ્રભ પ્રજ્ઞાપ્રભ માનિ ભવ મંતિ પ્રીતિ ધર ॥૧૬॥

અર્થ—હવે હું ચતુર્થ સ્તવનકર્મમાં પૂજ્ય ચોવીસ તીર્થંકરોનું સ્તવન કરું છું. હું ત્રણ લોકના સ્વામી, સર્વજ્ઞ (ત્રિકાળજ્ઞાની), હયાના ભંડાર, અષ્ટકર્મને નાશ કરવાવાળા શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન દેવાધિદેવ શ્રી ઋષભદેવ પ્રથમ તીર્થંકરને મન વચન કાયાથી નમસ્કાર કરું છું.

હું અજય (જીતાય નહિ તેવા), અષ્ટકર્મને (જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય, મોહનીય, આયુ, અન્તરાય, નામ, ગોત્રને) જીતવાવાળા સર્વજ્ઞદેવ શ્રી અજિતનાથને નમસ્કાર કરું છું.

હું સંસારનાં અસહ્ય દુઃખોના નાશ કરવાવાળા હયાના ભંડાર શ્રી સંભવનાથ તીર્થંકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું અવિનાશક, આનંદહાતા; ત્રિલોકનાથ, શ્રી અભિનન્દન ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું.

હું શ્રેષ્ઠમતિ (સારી બુદ્ધિ) હાતા, સંસાર-સમુદ્રમાંથી કાઢનાર શ્રી સુમતિનાથ તીર્થંકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું ભવ્ય કમળોને સૂર્યસમાન, સંસારની ભીતિ કાઢનાર, પ્રીતિ વધારનાર શ્રી પ્રદ્યુમ્ન તીર્થંકર ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૬.

શ્રીસુપાર્શ્વ કૃતપાશનાશ ભવજાસ શુદ્ધકર ।

શ્રીચંદ્રપ્રભ ચંદ્રકાન્તિસમ દેહકાન્તિધર ॥

પુષ્પદંત દમિ દોષકોશ મવિપોષ રોષહર ।

શીતલ શીતલકરણ હરણ ભવતાપ દોષહર ॥ ૧૭ ॥

અર્થ—અપાર સંસારની ગાંઠ નાશ કરનાર, શુદ્ધબુદ્ધિ આપનાર, શ્રીસુપાર્શ્વતીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

નિર્મળ, અખંડિત, દોષરહિત, રમ્યકાંતિયુક્ત, ચંદ્ર સમાન દેહના સ્વામી શ્રી ચંદ્રપ્રભુ તીર્થંકરને હું નમસ્કાર કરું છું.

અષ્ટ દુષ્ટકર્મભરહિત, અનંતસંસારમાંથી કાઢનાર, ક્રોધ હરનાર અને શાન્તિ આપનાર શ્રીપુષ્પદંતતીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સર્વ કર્મોને શીતળ કરનાર, સંસારના તાપ દૂર કરનાર, અષ્ટાદશ (૧૮) દોષોને હરનાર શ્રી શીતલનાથ ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૭.

શ્રેયરૂપ નિજ શ્રેય ધ્યેય નિત સેય મઘ્યજન ।

વાસુપૂજ્ય શતપૂજ્ય વાસવાદિક મત્રમયહન ॥

વિમલ વિમલપતિ દેન અંતગત હૈ અનંતજિન ।

ધર્મ શર્મ શિવકરણ શાન્તિજિન શાન્તિવિધાયિન ॥૧૮॥

અર્થ—હમેશાં આનંદ મંગલહાતા મુનીઓને પણ ધ્યાન ધરવા યોગ્ય ભવ્ય—સમૂહથી ચરણકમલ વન્દનીય શ્રી શ્રેયાંસનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

શત (સો) ઇંદ્રથી પૂજનીય (૪૦ ભવનવાસી દેવોના ઇંદ્ર, ૩૨ વ્યંતર જાતિના દેવોના ઇંદ્ર, ૨૪ કલ્પવાસી દેવોના ઇંદ્ર, ૧ ચંદ્રમા ઇંદ્ર, ૧ સૂર્ય, ૧ મનુષ્યોનો ચક્રવર્તી

(૧૨)

ઇંદ્ર, ૧ પશુઓના સિંહ ઇંદ્રથી વન્દનીય), સંસારના ભયથી
છોડાવનાર શ્રી વાસુપૂજ્ય તીર્થંકરને હું મન વચન કાયાથી
નમસ્કાર કરું છું.

ઉત્તમ નિર્દોષબુદ્ધિ આપનાર, કયાના ભંડાર, ત્રણલો-
કના નાથ શ્રી વિમળનાથ તીર્થંકરને હું મન વચન
કાયાથી નમસ્કાર કરું છું.

અવિનાશી મોક્ષનું પરમસુખ આપનાર, દેવાધિદેવ
સર્વેશ શ્રી અનન્તનાથ તીર્થંકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર
કરું છું.

ઉત્તમ ધર્મરૂપી નાવથી સંસાર—સમુદ્રમાંથી પાર ઉતા-
રનાર, સર્વે સુખોના સિન્ધુ શ્રી ધર્મનાથ તીર્થંકરને હું
નમસ્કાર કરું છું.

સર્વે કર્મોની શાન્તિ કરનાર, સંપૂર્ણ જીવો ઉપર
શાન્તિ આપનાર, શ્રી શાંતિનાથ તીર્થંકરને હું નમસ્કાર
કરું છું. ૧૮.

કુન્થુ કુન્થુ મુખ જીવપાલ અરનાથ જાલહર ।

મલ્લિ મલ્લસમ મોહમલ્લમારણ પ્રચાર ધર ॥

મુનિસુવ્રત વ્રતકરણ નમત મુરસંઘદિ નમિ ।જન ।

નમિનાયાજન નેમિ ધર્મરથમાંહિ જ્ઞાનધન ॥૧૯॥

અર્થ—સર્વે જીવોના પ્રતિપાળક, કયાસિન્ધુ, દેવાધિદેવ
શ્રી કુન્થુનાથ તીર્થંકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર કરું છું.

સંસારરૂપી જાળને હરનાર, કષાયોને છતનાર હું
શ્રી અરનાથ તીર્થંકરને નમસ્કાર કરું છું.

મોહરૂપી મહામદ્ધને (વીર યોદ્ધાને) છતનાર, અતિ
સાહસી પરાક્રમી મદ્ધ, શ્રીમદ્વીનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું
નમસ્કાર કરું છું.

૧૦૦૮ મોટાં અનેક પ્રતોના ઉત્પાદક, સર્વે મુનિઓના
સ્વામી શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર
કરું છું.

સર્વે દેવતાઓના સમૂહથી વન્દનીય, મોક્ષના દાતા,
ત્રણ લોકના નાથ, શ્રી નમિનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું
નમસ્કાર કરું છું.

ધમંરૂપી રથમાં નેમિ (લોઢાની ઠીલ ધુરી, જેના
ઉપર પૈડાઓ ફરે છે તે) જ્ઞાનના ખજાના, દીનદયાળુ
શ્રીનેમિનાથ તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું. ૧૯.

પાર્શ્વનાથ જિન પાર્શ્વ ઉપલસ્ય મોક્ષરમાપતિ ।

વર્દ્ધમાન જિન નમો વમો મન્નદુઃખ કર્મકૃત ॥

યા વિધિ મૈ જિનસંઘરૂપ ચત્વીસ સંખ્યધર ।

સ્તવું નમું હું બારબાર વન્દું શિવસુખકર ॥૨૦॥

અર્થ—હે ભગવાન ! મોક્ષરૂપી સીના પતિ, પારસમણી-
સમાન ધમંરૂપી શત્રુઓને છતનાર શ્રીપાર્શ્વનાથ તીર્થંકર
ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સંસારરૂપી સમુદ્રના દુઃખોને નમન કરું છું. ત્રણ લોકના સ્વામી, અષ્ટાદશ દોષ (જન્મ, જરા, તૃષા, ક્રુધા, વિસ્મય, અરતિ, ખેદ, રોગ, શોક, મદ, મોહ, ભય, નિદ્રા, ચિંતા, સ્વેદ. રાગ દ્વેષ, મરણ રહિત શ્રીમહાવીર (વર્દ્ધ-માન) તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

આવી રીતે ચોવીસ તીર્થંકર ભગવાનનું સ્તવન કરું છું, નમસ્કાર કરું છું અને વારંવાર વંદના કરું છું, જેથી મને ઉત્કૃષ્ટ સુખની પ્રાપ્તિ થાય. ૨૦.

ધર્મિ ચતુર્થ સ્તવન કર્મ.

પંચમ વંદના કર્મ.

વન્દું મૈં જિન વીર ધીર મહાવીર સુસન્મતિ ।

વર્દ્ધમાન અતિવીર વન્દું હું મન વચ તનકૃત ॥

ત્રિશલાતનુજ મહેશ ધીશ વિદ્યાપતિ વન્દું ।

વન્દૌં નિતપતિ કનકરૂપ તનુ પાપનિકન્દુ ॥૨૧॥

અર્થ—ધ્યાનમાં ધીર, આઠ કર્મો જીતવાથી વીર, અષ્ટાદશ દોષ તથા આઠ કર્મોને જીતવાથી મહાવીર, દ્વાદશાંગરૂપી અમૃતમયી આનન્દમયી દિવ્યધ્વનિદ્વારા નિર્મળ બુદ્ધિ આપનાર સન્મતિ, કેવલજ્ઞાનદ્વારા ઉચ્ચપદને પ્રાપ્ત થયાથી વર્દ્ધમાન, કામરૂપી પ્રચણ્ડ શત્રુઓને જીતવાથી અતિવીર, એવા જિનેશ્વર સર્વજ્ઞ વીતરાગ હિતોપદેશીને હું મનથી, વચનથી, ભાવથી, ભક્તિથી અને

(૧૫)

કાયાથી નમસ્કાર કરું છું અને પવિત્ર ત્રિશક્તાદેવીના પ્રિય
પુત્ર, અખિલ વિદ્યાના અધિપતિ, ત્રણ લોકના સ્વામી
દેવાધિદેવ, દેવેન્દ્રવૃન્દવંદનીય, સુવર્ણમય શરીર, પાપને નાશ
કરવાવાળા શ્રી મહાવીરસ્વામીને હું વન્દન કરું છું. ૨૧.

સિદ્ધારથ નૃપનન્દ દ્વન્દદુઃખ દોષ મિટાવન ।

દુરિત દવાનલ જ્વલિત જ્વાલ જગજીવ ઉદ્ધારણ ॥

કુણ્ડલપુર કર જન્મ જગતજીય આનંદકારણ ।

વર્ષ વહત્તર આયુ પાય સર્વહી દુઃખ ટારન ॥૨૨॥

અર્થ—મહામણ્ડલીક, પ્રસિદ્ધ, ઉચ્ચગોત્રિય, પૂજ્ય
મહારાજાધિરાજ, લોકમાન્ય સિદ્ધારથ મહારાજના પરમપવિત્ર
કુળકમળહિવાકર, ત્રિલોક પૂજ્ય દુઃખ સમૂહનો નાશ કરવા-
વાળા મહા વિપત્તિરૂપી દાવાનળ (મહા ભયંકર અગ્નિ) માં
ફસાયેલા જીવોનો ઉદ્ધાર કરવામાં સમર્થ એવા પ્રસિદ્ધ
શહેર કુંડલપુરમાં શ્રીમાને (મહાવીર સ્વામીએ) જન્મ
ધારણ કરી એ શહેર પવિત્ર કીધું છે, એથી જગતના
જીવોને આનંદ મંગળદાયક છે. તેમજ માત્ર ૭૨ વર્ષની
આયુમાં મોક્ષ પધાર્યા તેથી પણ સર્વ જીવોનાં સર્વ દુઃખોને
નાશ કરવામાં સમર્થ છે. ૨૨.

સપ્તહસ્ત તનુ તુઙ્ગ મંગલુત જન્મમરણભય ।

બાલબ્રહ્મમય જ્ઞેય હેય આદેય જ્ઞાનમય ॥

દે ઉપદેશ ઉધારિ તાર મત્સિન્ધુ જીવ ધન ।

આપ વસે શિવમાર્હિ તારિ કન્દું મન વચ તન ।

અર્થ—આપે સાત હાથ આપનું ઉચ્ચ શરીર, સમ-
ચતુરસ્ર સંસ્થાન, વજ્રવૃષભનારાચસંહનન, અને જન્મ,
મરણ, ભય, આધિવ્યાધિઓથી રહિત, અનુપમ શરીર છતાં
બાળપ્રજ્ઞાચારી અને ૪૬ મૂળગુણ મંડિત, દિવ્યધ્વનિદ્વારા
ઉપદેશ આપી આ સંસારસમુદ્રમાંથી જીવેને તારનાર
મુક્તિમાં વાસ કર્યો છે. આપના ગુણો દેવેન્દ્ર, નાગેન્દ્ર,
નરેન્દ્ર, જ્ઞાનીન્દ્ર, રૂપીન્દ્ર; વિદ્યાધર તેમજ સુરગુરૂથી કહી
શકાય નહિ, તેથી હું મન વચન કાયથી વન્દના
કરું છું. ૨૩.

જાકે વન્દન થકી દોષ દુઃખ દૂર હી જાવૈ ।

જાકે વન્દન થકી મુક્તિ તિય સન્મુખ આવૈ ॥

જાકે વન્દન થકી વંચ હોવૈ સુરગણકે ।

એસે વીર જિનેશ વંદિ હું કમયુગ તિનકે ॥૨૪॥

અર્થ—વીર, મહાવીર, અતિવીર, વર્દ્ધમાન, સન્મતિ
જિનેશ્વરની વન્દના (નમસ્કાર) ભાવભક્તિથી કરવાથી સર્વે
દુઃખ અને દોષ દૂર થાય છે, જેની વન્દના (નમસ્કાર)
કરવાથી મોક્ષરૂપી સીના પ્રાપ્તિવદ્ધભ થવાય છે તથા જેની
વન્દનાથી દેવતાઓના સમૂહથી વન્દના કરાય છે, એવા
મહાવીરજિનેન્દ્રના બે ચરણકમળને હું નમસ્કાર કરું છું.

સામાયિક ષટ્કર્મમાર્હિ વન્દન યદ્દ પશ્ચમ ।

વન્દે વીર જિનેન્દ્ર ઇન્દ્રશતવન્ધ્ય વંધ્ય મમ ॥

જન્મ મરણ મય હરો કરો અઘ શાન્તિ શાન્તિમય ।

મૈં અઘકોશ સુપોષ દોષકો દોષ વિનાયક ॥૨૬॥

અર્થ—સામાયિક આદિ ૬ કર્મોમાં આ પાંચમું વન્દન કર્મ છે, તેમાં શ્રીમહાવીર જિનેન્દ્ર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું, કે જે પૂજ્ય વીરભગવાનને ૧૦૦ ઇંદ્રો નમસ્કાર કરે છે. મારા જન્મ મરણરૂપી ભયને નાશ કરો, અને મારાં કરેલાં કર્મોને શાંતિ આપો. હું ઘણા દોષોનો ખજાનો છું, માટે હે જિનેશ્વર ભગવાન ! મારા સર્વ દોષોનો નાશ કરો. ૨૫

છતિ પંચમ વંદના કર્મ.

છટ્ટા કાયોત્સર્ગ કર્મ.

કાયોત્સર્ગ વિધાન કરૂ અન્તિમ સુખદાઈ ।

કાયત્યજનમય હોય કાય સર્વકો દુઃખદાઈ ॥

પૂર્વ દક્ષિણ નમૂં દિશા પશ્ચિમ ઉત્તરમૈં ।

જિનગૃહવંદન કરૂં હરૂં ભવપાપતિમિરમૈં ॥૨૭॥

અર્થ—હવે અન્તમાં સામાયિક પાઠ પુરો થવા આવ્યો છે, તેથી હવે અન્તમાં કાયોત્સર્ગ વિધાન કરું છું. કાયોત્સર્ગ—બાહ્ય પદાર્થમાં મમત્વભાવ છોડીને આત્મામાં લીન થઈ ધ્યાન કરવું તે કાયોત્સર્ગ છે, પણ રૂઠો પ્રમાણે

જુમોકાર મંત્રનો જાપ્ય કરવો, તેની વિધિ-જુમો અરહં-
તાણું, જુમો સિદ્ધાણું (એક શ્વાસમાં), જુમો આયરિયાણું,
જુમો ઉવજાયાણું (બીજા શ્વાસમાં), જુમો લોએ સંવ-
સાહુણું (તૃતીય શ્વાસમાં) એવીજ રીતે ૨૭ શ્વાસમાં નવ
વાર જુમોકાર મંત્ર કાયાથી મમત્વ ત્યાગી જપવો. કારણ-
કે કાયોત્સર્ગ શરીરાદિથી મમત્વ ત્યાગ કરવો સુખકારક છે.
શરીરાદિમાં મમત્વભાવ અતિ દુઃખકારક છે. હવે સમાયિકની
વિધિમાં પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ ચારે દિશાઓમાં તીર્થ,
તીર્થકર, ચૈત્ય, ચૈત્યાલય, રૂપિ મુનિ, આદિને નમસ્કાર કરું
છું કે જેમના પ્રસાદથી સંસારના પાપરૂપી અંધકારનો
નાશ થાય છે. ૨૬.

શિરોનતિ મેં કરું નમું મમ્નક કર ધારિકે ॥

આવર્તાદિક ક્રિયા કરું મન વચ મદ દર્શિકે ॥

ત્રીન લોક જિનમવનમાંદિ જિન હેં જો અકૃત્રિમ ।

કૃત્રિમ હેં દ્વય અર્દ્ધદ્રીપમાંદિ વન્દું નિમ ॥૨૭॥

અર્થ—હું જે હાથે કમળ આકારે જોડીને, મસ્તક
નમાવીને, ભાવથી, ભક્તિથી ચારે દિશાવર્તી જિન ચૈત્ય,
ચૈત્યાલય, મદિર, તીર્થ, નિર્વાણભૂમિ, વિગેરેને નમસ્કાર
કરું છું અને મારા મનનો મદ (અહંકાર), વચનનો
અહંકાર, કાયાનો અહંકાર, રાગ, દ્વેષ, માત્સર્ય, પ્રમાદ
વિગેરેને છોડું છું અને ચારે દિશાઓમાં ત્રણ ત્રણ વાર

ઝેવી રીતે ૧૨ આવતં કરું છું. અઢાઇદ્વીપમાં (જંબુદ્વીપ, ઘાતકીદ્વીપ, પ્રખરદ્વીપ અર્થે) કૃત્રિમ અકૃત્રિમ જિનચત્યાલય મંદિર છે, તેને હું ભાવભક્તિથી નમસ્કાર કરું છું. ૨૭.

આઠ કોડિ પર છપ્પન લાખ જુ સહસ સત્યાણું ।

ચાર શતક પરિ અસી એક જિનમંદિર જાણું ॥

વ્યન્તર જ્યોતિષમાંહિ સંરુચ્ય રહતે જિનમંદિર ।

તે સદ્ર વંદન કરું હરું મમ પાપ સંઘકર ॥૨૮॥

અર્થ—જિનેન્દ્ર ભગવાનના આઠ કરોડ, છપ્પન લાખ, સત્તાવન હજાર, ચારસો એકાસી [૮૫૬૫૭૪૮૧] વ્યન્તર-દેવોના, જ્યોતિષદેવોના, કલ્પવાલી દેવોના સંખ્યાત અસં-ખ્યાત જ્યાંજ્યાં જિનમંદિરો છે, તેમને મારાં સર્વે પાપો નાશ થવાને માટે હું નમસ્કાર કરું છું. ૨૮

સામાયિકસમ નાદિ ઔઞ કોડ વૈર-પિટાયક ।

સામાયિકસમ નાદિ ઔર કોડ મૈત્રી-દાયક ॥

શ્રાવક અણુવ્રત આદિ અંત સપ્તમ ગુણસ્થાનક ।

યહ આવશ્યક ક્રિયે હોય નિશ્ચય દુઃખહાનક ॥૨૯॥

અર્થ—સામાયિકની સમાન વર નાશ કરવાવાળો બીજો કોઈ પદાર્થ નથી. સામાયિક સમાન બીજા પદાર્થ મૈત્રીદાયક નથી, કારણકે સામાયિક શાન્તિગુણોથી ભરેલું છે; સામાયિક અન્તગુણોમાં સહનતા, ધીરતા, ગંભીરતા, ઉદારતા, વિશુદ્ધતા, ઇન્દ્રિયહમન વગેરે ગુણો આવી જાય

(૨૦)

છે, એ માટે શ્રાવક [આણુવ્રતધારી] વગેરેએ આ આવશ્યક
કર્મ—સામાયિક કરવું, જેથી દુઃખોનો નાશ થાય. ૨૬

જે મેવિ આતમકાજ-કરણ ઉદ્યમકે ધારી ।

તે સર્વ કાજ વિહાય કરો સામાયિક મારી ॥

રાગ દોષ મદ મોહ ક્રોધ લોભાદિક જે સર્વ ।

બુધ મહાચંદ્ર વિલાય જાય તાત કાંજો અર્થ ॥૩૦॥

અર્થ—જે પુરૂષો સંસારથી ભય રાખીને પોતાના
આત્માની સુધારણા માટે ઉદ્યોગ કરે છે, તે પુરૂષો આ
સામાયિકને નિત્ય કરે કે જેનાથી રાગ, દ્વેષ, મદ, મોહ,
ક્રોધ, લોભ, માયા, માન વગેરે નાશ પામે, જેથી
અનન્તસુખ મળે. પંડિત મહાચંદ્રજી આ ગ્રન્થ રચીને
મોક્ષમાર્ગમાં પ્રવર્તાવે છે.

ઇતિ છઠ્ઠા કાથોત્સર્ગ કર્મ.

ઇતિ સામાયિક ષટ્ કર્મ સમાપ્ત ।

અર્થ મિચ્છામિ દુક્કલમ્.

પ્રણમું શ્રી અરિહંતને, મનું મગસ્વાત માવે ।

જીવ અનંતા મેં બહુ દુખ્યા, કહેતાં પાર ન આવે ।

તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કલમ્, અરિહંતની સાથે ॥

કે મેં જીવ વિરાધીઆ, ચોર્યાંથી લાથે ।

સાર સંભાળ નહિ કરી, ક્રોધા છે બહુ ધાતે ॥ તે મુજ ૦

ईतर चित्तिय निमोदना, सात सातज लाख ।
 सात लाख पृथिवतणा, सात अपज काय ॥ ते मुज०
 दश लाख वनस्पति, प्रत्यक्ष साधारण ।
 सात लाख तेज कायना, सात वायुज जाण ॥ ते मुज०
 वे ती चौ इन्द्र जीवना, बवे लाख विरुघात ।
 देव, पशु वळी नर्कना, चार चार उद्यात ॥ ते मुज०
 चोद लाख मनुष गतिए; लक्ष चौर्याशो गणीया ।
 कृत कागित अनुमोदना, मन वच कायथी हणीया; ते मुज०
 एणी पेरे परमवे में कर्यी, कर्यी पाप अनंत ।
 त्रिविध त्रिविध करी हुं भूम्यो, दुर्गति दातार ॥ ते मुज०
 हिंसा करी में जीवनी, बोल्यो जुठा बोल ।
 दोष अदत्ता दानसु, मैथुन हणमाद ॥ ते मुज०
 परिग्रह मेळव्यो कारमो. कीधो क्रोध विशेष ।
 मान माया लोभ में कर्यी, वळी राग ने द्वेष ॥ ते मुज०
 चाडो करी में चोतरे, वेर झेर बधायी ।
 कुगुरु, देव कुशर्मने, करी प्रतीत ने पाळ्या ॥ ते मुज०
 क्रोध करी जीव दुखव्या, कीधां कुडा कलंक ।
 निंदा करी में पारकी, रात दिवस वसंत ॥ ते मुज०
 खाटकीना भव में कर्यी; जीवना वध कीध ।
 वाघरीने भव चरकळी, सारी कंई असणीत ॥ ते मुज०

माछीने भवे माछलां, झाली जलथकी काढ्या ।
 प्रपंच करी भवे पारधी, मृग मारीने पाड्यां ॥ ते मुज०
 काजी मुलांने भवे, पढी मंत्र कठोर ।
 जीव अनंता जे में कर्मा पाप लाग्यां अघोर ॥ ते मुज०
 कोटवाल्लनो भव में कर्यो, कर्मा आकरा दंड ।
 बंयीयान मरावीआ, पाड्या बोरडा अंग ॥ ते मुज०
 कुंभारनो भव में कयो, मार्या भट्टीने तापे ।
 तेली भवे तल पोळिया, पेट भर्यायु में पापे ॥ ते मुज०
 परमाधार्मीने भवे, दीधां नारकी दुःख ।
 छेदन भेदन वेदना, लेश दीधुं न सुख ॥ ते मुज०
 खेडु भवे हळ खेडियां, फोड्यां पृथ्विनां पेट ।
 आदु सुरण घणां कर्मा, स्वाधां खूख चपेट ॥ ते मुज०
 मालीने भवे रोपीयां, नाना विधि वृक्ष ।
 मूळ पात्र फळ फूलना, पाप लाग्यां ए लक्ष । ते मुज०
 वणझागानो भव में कर्यो, मर्या अधिक भार ।
 पोथी पुंठे कीडा पड्या, नाह दया लगार ॥ ते मुज०
 छीपाने भवे छेतर्मा, कीधा रंगना पास ।
 अग्नि जळ कीधां घणां, जीव पकव्या छे खास ॥ ते मुज०
 सूरपणे रण झूजतां, मार्या माणस वृंद ।
 मदिरा मांस मधु भर्यां, स्वाधां मूळ ने कंद ॥ ते मुज०

खाण खोदावी में अति घणी, तेनां पाणी उलेच्छां ।
 आरंभ कीधा अति घणा, तेनां पापज पेख्यां ॥ ते मुज०
 अघोर कर्म कर्था बळी, वनमां दव दीधो ।
 जीव अनंताने भग्नीने, नहिं कर्मथी वीधो ॥ ते मुज०
 भाडभुंजानो भव में कर्यो, मार्या भट्टोमां जीव,
 जुवार चणा बहु सेकीया, पडता अति बुंद ॥ ते मुज०
 बिह्ठी भवे उंदर हण्या, गरोळीए अंतारी ।
 मनुष्य भवे मूढता थकी, में जु लीख मारी ॥ ते मुज०
 सुवापड दूषण घणा, आणी गर्भ गळाव्या ।
 जीव अणी विध्या घणा, भांग्या शीयल व्रत ॥ ते मुज०
 लुहारनो भव म कर्यो, घड्यां शस्त्र अनेक ।
 कोस कुहाडा ने पावडा, मार्या सुकी विवेक ॥ ते मुज०
 सुतारनो भव में कर्यो, लीला वृक्ष बढाव्यां ।
 आबळ बावळ बोरडी, झाझां मूळ कपाव्यां ॥ ते मुज०
 हाथीना भव में कर्यो, जीव पृंछे पछाडया ।
 पखी माळा तोडीया, सुंढे कंडकने झाडया ॥ ते मुज०
 कडीआना भव में कर्यो, कूवा वाव खोदाव्या ।
 टांका में बंधावीआ, जीव अनंत पकाव्या ॥ ते मुज०

ધોળીના મવ મેં કર્યા, જલ્લના જીવ માર્યા ।
 ધૂલતે કંઈક ઢાંકીયા, દાન દેતા વાર્યા ॥ તે મુજ •
 ગુજરના મવ મેં કર્યા, લીલા મારા વઢાવ્યા ।
 પાડા બલ ને ઝંટના, નાક છેદી વીંધાવ્યા ॥ તે મુજ •
 વણિકના મવ મેં કર્યા, કુડાં પાપજ કીધાં ।
 ઓહુ આપી અદકું લીધું, તેના દોષજ લીધા ॥ તે મુજ •
 વિકથા ચોરી કરી વઢી, સેવ્યા પંચ પ્રમાદ ।
 ઇષ્ટ વિયોગ પડાવીયા, રુદન વિશ્વવાદ ॥ તે મુજ •
 રાંધણ પીસણ મારણ, એવા આગંમ અનેક ।
 રાંધણ બાલણ ઇંચણ, પાપ લાગ્યા વિશેષ ॥ તે મુજ •
 સાધુ ને શ્રાવકતણા, ત્રવ લઈને માંગ્યા ।
 મૂઠ અને ઉત્તાતણાં, મુઝ દોષજ લાગ્યા ॥ તે મુજ •
 વીંહુ સિંહ ને ચીતરા, ગીધ સ્યાલ ને સામડી ।
 એ હિંસકતણે મવે, હિંસા કીચી મેં અડકી ॥ તે મુજ •
 ણી પેરે પરમવે મેં કર્યા, વાંધ્યાં કર્મ અનંત ।
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી ઓચરું, કરું જન્મ પધિત્ર ॥ તે મુજ •
 રામ ચેસાડી જે મળે, ગાય ઢાલ સહિત ।
 ‘નરેંદ્રકીર્તિ’ કહે તેહનાં, છૂટે પાપ ત્વસ્તિ ॥ તે મુજ •
 રાતે મિચ્છામિ દુઃખં સમ્પૂર્ણ ॥

ગુજરાતી ભાષાનાં પુસ્તકો.

આળખોધ જૈનધર્મ ભાગ ૧લે	૦)૦।।
„ „ „ ૨જો	૦)~।
„ „ „ ૩જો	૦)~
છઃદાસા સાર્થ	૦।
ભક્તામર સ્તોત્ર સાર્થ	૦।
શ્રાવિકાસુખોધ સ્તવનાવલી	૦)~
આલોચના પાઠ સાર્થ	૦)~।।
સામાયિક પાઠ સાર્થ	૦)~।
તત્ત્વાર્થ સૂત્ર સાર્થ	૦।~
દિ. જૈન જ્ઞાનસંગ્રહ	૦)~
રવિવાર વ્રત કથા	૦)~।।
ધર્મ પરીક્ષા	૦।
ચેતન કર્મ ચરિત્ર	૦।
ધર્મ પ્રખોષિની	૦)~
અકલંક ચરિત્ર સાર્થ	૦)~
અનિત્ય પંચાશ્વત (સાર્થ)	૦।
પ્રહુમ્નકુમાર રાસ	૦।
શ્રીપાલ રાસ ને કર્મવિપાસક રાસ	૦।
જૈનત્વ	૦।~
સંક્ષેપના વ આલોચના	૦।

મળવાનું સ્થળ:—દિગંધર જૈન પુસ્તકાલય—સુરત.

